

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษายเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ ที่มีค่าใกล้เคียงค่าจริงมากที่สุด สำหรับการแจกแจงที่มีลักษณะถูกตัดปลายทางซ้ายและขวาแบบกลุ่ม โดยใช้ค่า RMSE เป็นตัววัด วิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ 3 วิธี คือ วิธีการกำลังสองน้อยที่สุด วิธีการจะน่าจะเป็นสูงสุด และวิธีโคสแควร์ต่ำสุด

วิธีดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการจำลองแบบมอนติคาร์โล ทำงานโดยใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ AMSAHL 5860 ภาษาฟอร์แทรน (FORTRAN 77) จำลองข้อมูลให้มีลักษณะตามวิธีการวิจัยที่กำหนด ทำการทดลองซ้ำ 1,000 ครั้ง ในแต่ละสถานการณ์ที่ศึกษา

สรุปผลการวิจัย

สำหรับขนาดตัวอย่างทุกขนาดเท่ากับ 100 300 500 700 และ 1,000 ซึ่งได้ทำการจัดกลุ่มระดับชั้นเท่ากับ 10 18 23 27 และ 32 การแจกแจงที่ถูกตัดปลายทางซ้ายเท่ากับ 1,000 2,000 และทางขวาเท่ากับ 100,000 150,000 และ 200,000 โดยศึกษาค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์ทั้ง 3 วิธี เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดในแต่ละสถานการณ์ สรุปได้ดังนี้

1. ในทุก ๆ กรณีการศึกษาสำหรับทั้งสองของการแจกแจง วิธีการจะน่าจะเป็นสูงสุด เป็นวิธีการประมาณที่ดีที่สุด ตามด้วยวิธีโคสแควร์ต่ำสุด และวิธีการกำลังสองน้อยที่สุดตามลำดับ ซึ่งการแจกแจงข้อมูลแบบไวบูลล์ วิธีโคสแควร์ต่ำสุดจะให้ค่า RMSE ที่ใกล้เคียงกับวิธีการจะน่าจะเป็นสูงสุด

2. ทุกวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์จะให้ค่า RMSE น้อยลงเมื่อจำนวนตัวอย่างเพิ่มมากขึ้นในทุกเปอร์เซ็นต์การตัดปลายทางขวา

3. ค่าตัดปลายทางขวาและค่าเฉลี่ยของข้อมูลมีผลต่อค่า RMSE

3.1) ค่าตัดปลายทางขวาเป็น 2 เท่าของค่าเฉลี่ย เมื่อเปอร์เซ็นต์การตัดปลายทางขวาเพิ่มขึ้นในช่วงหนึ่ง ทุกวิธีการประมาณจะทำให้ค่า RMSE ลดต่ำลง เนื่องจากการกระจายของข้อมูลจะอยู่ใกล้ ๆ กับค่าเฉลี่ยที่ใกล้จุดตัด

3.2) ค่าตัดปลายทางขวาเป็น 3 เท่าของค่าเฉลี่ย เมื่อเปอร์เซ็นต์การตัดปลายทางขวาเพิ่มขึ้นในช่วงหนึ่ง วิธีการจะน่าจะเป็นสูงสุดและวิธีโคสแควร์ต่ำสุดยังคงให้ค่า RMSE ลดต่ำลง ใน

ขณะที่วิธีกำลังสองน้อยที่สุดจะให้ค่า RMSE เพิ่มมากขึ้น เมื่อเปอร์เซ็นต์การตัดปลายทงขวาเพิ่มขึ้น

3.3) ค่าตัดปลายทงขวาเป็น 4 เท่าของเฉลี่ย และเปอร์เซ็นต์การตัดปลายทงขวาเพิ่มมากขึ้น ทุกวิธีการประมาณจะทำให้ค่า RMSE เพิ่มขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการศึกษาวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาความเสียหายที่มีการแจกแจงแบบไวบูลล์ และการแจกแจงแบบลอกนอรัมอล ดังนั้นในการศึกษาค้างต่อไป อาจทำการศึกษาเมื่อการแจกแจงความเสียหายเป็นรูปแบบผสม (Mixture of models) หรือการแจกแจงที่มี 3 พารามิเตอร์

2. ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

1) ในการวิจัยครั้งนี้ ถึงแม้ว่าในบางกรณีศึกษาวิธีการประมาณโคสแควร์ต่ำสุด จะให้ค่าที่ใกล้เคียงกับวิธีการประมาณภาวะน่าจะเป็นสูงสุดก็ตาม ควรที่จะเลือกวิธีการประมาณภาวะน่าจะเป็นสูงสุดในการศึกษาค้างต่อไป เนื่องจากการใช้เวลาในการประมวลผลที่น้อยกว่า และวิธีการเขียนสมการหาค่าพารามิเตอร์ที่ง่ายกว่าด้วย

2) เนื่องจากในงานวิจัย ศึกษาถึงวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่ใกล้ค่าพารามิเตอร์จริงมากที่สุดในการที่ศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยขอกล่าวถึงขั้นตอนทั้งหมดหลังจากได้ข้อมูลความเสียหายมาแล้ว รวมถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ดังนี้คือ

2.1) นำข้อมูลความเสียหายที่มีลักษณะถูกตัดปลายทงซ้ายและขวา มาทดสอบรูปแบบการแจกแจงอย่างคร่าว ๆ ว่าเป็นการแจกแจงแบบไวบูลล์หรือการแจกแจงแบบลอกนอรัมอล

2.2) ทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยจะเลือกวิธีการที่ให้ค่า RMSE ของวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่ต่ำกว่าวิธีอื่น ๆ ซึ่งแนวทางการเลือกใช้วิธีดังกล่าวคือ วิธีภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (ML)

2.3) ตรวจสอบรูปแบบการแจกแจงความเสียหายที่ได้ ว่าเหมาะสมหรือไม่ ด้วยวิธีการทดสอบทางสถิติ เช่น การทดสอบโคสแควร์ต่ำสุด (minimum χ^2 test) หรือวิธีการทดสอบอื่น ๆ ที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบข้อมูลที่ถูกตัดปลาย

รูปที่ 5.1 แผนผังแสดงลำดับขั้นตอนของการนำไปใช้ประโยชน์

